

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15Co/6/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4317215611
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Balegová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4317215611.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Martiny Balegovej a členov senátu JUDr. Pavla Lukáča a JUDr. Vlasty Ondrejkovej, v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti žalovanej: B. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX Z. XXX, o zaplatenie 411,12 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 16Csp/13/2017 - 256 zo dňa 25. 06. 2020, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Levice č. k. 16Csp/13/2017 - 256 zo dňa 25. 06. 2020 p o t v r d z u j e.

II. Odvolací súd žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 411,12 eura s 5,05% ročným úrokom z omeškania zo sumy 411,12 eura od 05. 07. 2015 až do zaplatenia, všetko v splátkach po 30 eur mesačne, počnúc dňom nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku, vždy do 25. dňa toho ktorého kalendárneho mesiaca s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia (I. výrok) a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (II. výrok).

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na § 1 ods. 1, ods. 2, § 9 ods. 1, ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom od 01. 09. 2014 do 31. 12. 2014), § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 13. 06. 2014 do 31. 12. 2014), § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., § 497 Obchodného zákonníka, § 232 ods. 4 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a v časti trov konania s poukazom na § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, ods. 2 CSP. Uviedol, že predmetom sporu bola žaloba žalobcu, ktorou sa domáhal zaplatenia sumy 634,72 eura s príslušenstvom. Súd prvej inštancie vo veci samej rozhodol prvýkrát rozsudkom č. k. 16Csp/13/2017 - 102 zo dňa 19. 06. 2018 tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 223,60 eura s príslušenstvom v splátkach po 30,36 eura mesačne, vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania. V dôsledku odvolania žalobcu v zamietajúcej časti a časti trov konania rozhodoval Krajský súd v Nitre ako odvolací súd, ktorý uznesením č. k. 15Co/65/2018 - 150 zo dňa 26. 06. 2019 rozsudok Okresného súdu Levice č. k. 16Csp/13/2017 - 102 zo dňa 19. 06. 2018 v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Podľa názoru odvolacieho súdu vyjadreného v zrušujúcom uznesení, z údajov uvedených v zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30. 09. 2014 vyplýva, že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 960 eur, počet splátok činí 42 pri mesačnej splátke (vrátane úrokov) 30,36 eura s ročnou úrokovou

sadzbu revolvingu 18,09 %, čím sa náležitosti zmluvy podľa ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. dajú identifikovať.

3. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania vyhovel žalobe aj vo zvyšnej časti a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť sumu 411,12 eura s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 05. 07. 2015 až do zaplatenia. Mal za preukázané, že žalobca uzavrel so žalovanou dňa 30. 09. 2014 písomnú zmluvu o revolvingovom úvere pod č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť žalovanej peňažné prostriedky - úverový limit vo výške 960 eur a žalovaná sa zaviazala, že úver splatí v 42 mesačných splátkach vo výške 30,36 eura v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára. Rovnako mal za preukázané, že žalovaná si neplnila svoje povinnosti a dostala sa do omeškania s úhradou 6. splátky o viac ako tri mesiace, a preto si žalobca uplatnil právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. okamžitú splatnosť úveru dňa 05. 07. 2015. Predmetnú zmluvu o revolvingovom úvere posúdil súd prvej inštancie ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka s tým, že ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Preskúmaním predmetnej zmluvy dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená dňa 30. 09. 2014 pod č. XXXXXXXXXXXX má všetky náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. V danom prípade žalovaná na pojednávaní dňa 25. 06. 2020 uznala žalovanú sumu čo do právneho dôvodu a výšky a žiadala, aby jej súd povolil dlh splácať v mesačných splátkach po 30 eur. S poukazom na uvedené súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 411,12 eura. Okrem toho súd prvej inštancie priznal žalobcovi aj úrok z omeškania, pretože žalovaná sa s plnením peňažného záväzku dostala do omeškania, a to vo výške 5,05 % ročne zo sumy 411,12 eura od 05. 07. 2015 až do zaplatenia. Bol toho názoru, že žalobca si uplatnil dôvodne aj nárok na obdobie omeškania od 05. 07. 2015, keďže žalobca žalovanej dňa 14. 06. 2015 zaslal oznámenie o zosplatnení s tým, aby dlžnú sumu vo výške 157,44 eura zaplatila do 15 dní od doručenia oznámenia. Žalovaná prevzala oznámenie o zosplatnení dňa 18. 06. 2015, v dôsledku čoho sa dostala do omeškania dňom 05. 07. 2015. Zároveň v zmysle § 232 ods. 4 CSP súd povolil žalovanej zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu v splátkach po 30 eur mesačne, počnúc dňom nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku, vždy do 25. dňa toho ktorého kalendárneho mesiaca s tým, že omeškanie s plnením čo len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi, ktorý mal v konaní plný úspech, priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Proti tomu rozsudku podala žalovaná v zákonnej lehote odvolanie a navrhla, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a zároveň aby zrušil náhradu trov konania. Uviedla, že prvýkrát bolo vo veci rozhodnuté rozsudkom č. k. 16Csp/13/2017 - 102, ktorým bola zaviazaná zaplatiť sumu 223,60 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % od 05. 07. 2015 do zaplatenia s povolením splátok po 30 eur mesačne. Podľa žalovanej je reálna táto suma, a nie priznaná suma 411,12 eura s príslušenstvom. Pôžičku si brala vo výške 960 eur, za poskytnutie úveru si žalobca stiahol 96 eur, čistý úver bol 864 eur, určená mesačná splátka bola vo výške 52,48 eura, pričom žalobca tvrdí, že mesačná splátka je 30,36 eura, čo nie je pravda. Súd prvej inštancie sa sumou 52,48 eura nezaoberal. Poukázala na to, že musela podpísať dodatok k zmluve, inak by pôžičku nedostala, a teda nie je pravdivé tvrdenie žalobcu, že podpis bol dobrovoľný. Nie je zrejmé, prečo sa zvýšila suma z 30,36 eura na 52,48 eura, pretože dobrovoľne nikto nezaplatí vyššiu sumu kvôli tomu, že má podpísať dodatok, ktorý nebol dobrovoľný. Súd prvej inštancie sa týmto nezaoberal. Doposiaľ vyplatila sumu 640,40 eura, reálna suma, ktorú ešte dlhuje predstavuje 223,60 eura spolu s úrokmi. Medzičasom si našla ľahkú manuálnu prácu v obci a žalobca poslal list na mzdovú učtáreň, kde žiada zrážky zo mzdy a podľa jeho vyjadrenia dlhuje sumu 2 698,08 eura. Žalobca podľa žalovanej nemá prehľad akú sumu dlhuje a koľko má uhradiť. Ide o bezdôvodné obohatenie.

5. Žalobca sa k odvolaniu žalovanej písomne nevyjadril.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie, ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal v medziach odvolania podaného žalovanou (§ 379 CSP, § 380 CSP) a po jeho preskúmaní zistil, že odvolanie nie je dôvodné. Rozhodol tak bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP).

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa tak hmotnoprávnu, ako aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd preto musí preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté rozhodnutie vzišlo. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania preskúmaval rozsudok súdu prvej inštancie len v rozsahu odvolacích dôvodov žalovanej (§ 380 ods. 1 CSP) a po prejednaní veci sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Keďže ani v odvolacom konaní neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci, odvolací súd si osvojil dôvody napadnutého rozsudku a v podrobnostiach na tieto v zmysle § 387 ods. 2 CSP odkazuje.

9. V konaní nebolo sporné, že žalobca uzatvoril dňa 30. 09. 2014 so žalovanou zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 960 eur. Žalovaná sa zaviazala splácať úver v 42 mesačných splátkach po 30,36 eura s tým, že spolu s platbou podľa tzv. Dohody o poskytovaní služieb mala byť výška mesačnej platby vo výške 52,48 eura. Ročná úroková sadzba úveru bola vo výške 18,09 %, ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) za úver vo výške 26,10 % a priemerná RPMN za úver 44,06 %. Na daný zmluvný vzťah súd prvej inštancie správne aplikoval predpisy Občianskeho zákonníka o spotrebiteľoch a zákon o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. (v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy) z dôvodu, že ide o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky. Žalobca pri poskytnutí úveru a uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná je fyzickou osobou, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Z údajov uvedených v zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30. 09. 2014 vyplýva, že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 960 eur, počet splátok predstavuje 42 pri mesačnej splátke (vrátane úrokov) 30,36 eura s ročnou úrokovou sadzbou revolvingu 18,09 %, čím sú podľa názoru odvolacieho súdu náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 z. č. 129/2010 Z. z. dostatočne identifikovateľné. Keďže zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti uvedené v ustanovení § 9 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z., nemožno aplikovať ustanovenie § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ ide o sumu 52,48 eura, na ktorú poukazovala žalovaná v odvolaní, táto predstavovala mesačnú platbu pozostávajúcu zo splátky a platby z Dohody o poskytovaní služieb (30,36 eura + 22,12 eura). Mesačná splátka vo výške 30,36 eura pozostávala zo splátky istiny 22,86 eura a úroku vo výške 7,50 eura. V danom prípade odplata za služby podľa Dohody o poskytovaní služieb predstavovala samostatný nárok, ktorý vznikol uzavretím Dohody o poskytovaní služieb, a keďže tento nárok nie je predmetom tohto súdneho konania, súd prvej inštancie nemal dôvod sa týmto nárokom pri svojom rozhodovaní zaoberať.

10. V konaní nebolo sporné ani to, že žalovaná už počas trvania zmluvného vzťahu porušila svoje povinnosti, čo malo za následok zosplatnenie úveru dňa 05. 07. 2015, nakoľko bola v omeškaní s úhradou 6. splátky viac ako tri mesiace. Žalobca listom zo dňa 14. 06. 2015 žalovanej oznámil, že je v omeškaní s úhradou 6., 7. a 8. splátky v celkovej sume 157,44 eura a pokiaľ sa s úhradou ktorejkoľvek z týchto splátok dostane do omeškania o viac ako tri mesiace a uplynie 15 dní od doručenia tohto oznámenia, stanú sa splatnými všetky záväzky zo zmluvy. Žalovaná oznámenie prevzala dňa 18. 06. 2015, a keďže dlžnú sumu neuhradila, došlo k zosplatneniu úveru. Podľa názoru odvolacieho súdu je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi sumu dlžného úveru vo výške 1 275,12 eura, t. j. 42 splátok po 30,36 eura, z ktorej sumy žalovaná do podania žaloby uhradila sumu 640,40 eura (482,90 eura splátka istiny a 157,50 eur splátka úroku), a preto zostatok dlžnej sumy úveru predstavuje 634,72 eura. Vzhľadom na to, že rozsudkom súdu prvej inštancie č. k. 16Csp/13/2017 - 102 zo dňa 19. 06. 2018 bola žalovaná zaviazaná zaplatiť žalobcovi sumu 223,60 eura s príslušenstvom, zostatok dlžnej istiny predstavuje 411,12 eura, ktorú je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi spolu s úrokom z omeškania. S poukazom na uvedené odvolací súd vyhodnotil odvoláciu námietku žalovanej, že bolo potrebné posúdiť nárok uplatnený žalobou nad priznanú sumu rozsudkom č. k. 16Csp/13/2017 - 102 zo dňa 19. 06. 2018, t. j. nad sumu 223,60 eura ako bezdôvodné obohatenie, za zjavne neopodstatnenú.

11. V intenciách vyššie uvedených skutočností odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, ods. 2 CSP), vrátane závislého výroku o trovách konania, na ktoré súd

prvej inštancie správne aplikoval § 255 ods. 1 CSP, keď žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania proti žalovanej s prihliadnutím na jeho plný úspech v konaní.

12. O nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. Keďže v tomto odvolacom konaní bol úspešnou stranou žalobca, mal by proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobcovi však v tomto odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, preto mu nárok na ich náhradu odvolací súd nepriznal.

13. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon v § 420 až § 423 CSP pripúšťa. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. To neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).